

Ο νέος νόμος για την Τοπική Αυτοδιοίκηση, γνωστός πλέον με το συνθηματικό «Καλλικράτης», έγινε δεκτός με δυσπιστία και φόβο, αν τουλάχιστον πιστέψουμε τις αντιδράσεις που (διάλεγαν να) καταγράφουν οι πανελλήνιες εφημερίδες. Μετά και τις πρόσφατες εκλογές ο «Καλλικράτης» βρίσκεται, τυπικά τουλάχιστον, σε πλήρη εφαρμογή. Ωστόσο, πολλά από τα νέα στοιχεία που φέρνει στην καθημερινότητα των τοπικών κοινοτήτων δεν είναι ευρέως γνωστά, παρόλο που μας αφορούν όλους. Μεταξύ αυτών τα «Συμβούλια Ένταξης Μεταναστών».

από τους **Κ.Τριπερίνα** και **Ν.Χριστάκο**

Στις παρούσες περιστάσεις, το ζήτημα της ένταξης των μεταναστών δείχνει να γίνεται «καυτή πατάτα» ιδίως αν τοποθετηθεί στο πλαίσιο της τοπικής κοινωνίας. Τα ερωτήματα που γεννώνται τόσο από την ίδια τη διατύπωση του νόμου όσο και από τη δυνατότητα να εφαρμοστεί πλήρως, ιδίως σε τόπους όπου τα αίματα έχουν ανάψει, είναι πολλά. Τα πιο ενδιαφέροντα αφορούν κατά τη γνώμη μας την ενεργό συμμετοχή και την αντιπροσωπευτικότητα. Αφού ο νόμος αφήνει κενά στα σημεία αυτά, προφανώς αφήνοντας το μπάλα στα τοπικά γήπεδα, η κατάληξη μπορεί να είναι υπέρ της ένταξης πράγματι ή, εξίσου πιθανό, υπέρ της κατασκευής μιας επίπλαστης, ψευδεπίγραφης συμμετοχής που δεν θα αντιπροσωπεύει τίποτε άλλο παρά τις επιλογές του εκάστοτε δημάρχου. Και θα τις νομιμοποιεί κιόλας, αποκλείοντας οποιαδήποτε άλλη εκδοχή που θα μπορούσε να προέλθει «από κάτω» ή «από τη βάση».

Με αυτούς τους προβληματισμούς στο μυαλό μας αναζητήσαμε παραδείγματα. Εντοπίσαμε λοιπόν το Δήμο Κορυδαλλού, όπου η προσπάθεια να δημιουργηθούν Συμβούλια προϋπήρχε, και το κυριότερο, βασίστηκε στην αυτό-οργάνωση των μεταναστών, με το Δήμο να περιορίζεται σε ρόλο «τεχνικής υποστήριξης» θα λέγαμε. Θέλουμε να διευκρινίσουμε ότι δεν θεωρούμε τον όρο υποτιμητικό, αλλά ακριβώς το αντίθετο: πιστεύουμε ότι έτσι θα έπρεπε να είναι, αν θέλουμε να διασφαλίσουμε ισότιμη παρουσία συμπολιτών μας.

Κουβεντιάσαμε λοιπόν με τον κο Σωτήρη Θωμάκο, ειδικό συνεργάτη δημάρχου σε θέματα μεταναστευτικής πολιτικής στο Δήμο Κορυδαλλού.

Βρίσκεται σε αυτή τη θέση τα τελευταία τέσσερα χρόνια, είναι λοιπόν όχι μόνον μάρτυρας αλλά και αποφασιστικός παράγοντας του θετικού αποτελέσματος που δείχνει να δημιουργείται στο Δήμο.

Όταν οι εργαζόμενοι ξεπερνούν το δημοσιοϋπαλληλικό και όταν οι αόρατοι γίνονται υπαρκτοί

Ο Δήμος Κορυδαλλού ξεκίνησε μια πρωτοβουλία σύστασης ενός συμβουλίου μεταναστών πολύ πριν από τη σχετική νομοθετική ρύθμιση που προβλέπεται στο νόμο Καλλικράτη. Θα θέλατε να μας μιλήσετε για την ιδέα που κατέληξε σε αυτή την πρωτοβουλία;

Κοιτάξτε, τα τελευταία δέκα χρόνια, σε διάφορους δήμους της Ελλάδας, είχε περάσει σαν πρόθεση από προοδευτικούς δημάρχους και πολιτικούς, η ιδέα της σύστασης ενός άτυπου

θεσμού, εφόσον δεν είχε πάρει την πρωτοβουλία η πολιτεία να θεσμοθετήσει κάτι ανάλογο. Προφανώς είναι γνωστό το διεθνές παράδειγμα, τι συμβαίνει δηλαδή στην Ευρώπη και σε άλλες χώρες σε σχέση με τις πρακτικές που ακολουθούνται επίσημα ως προς την ένταξη μεταναστευτικών ομάδων. Οπότε αυτές οι ιδέες υπήρχαν, έστω και σαν σύνθημα. Σε εμάς ξεκίνησε όχι μόνο σαν θεωρητική διακήρυξη αλλά και σαν μια εκφρασμένη πρόθεση. Αποφασίσαμε δηλαδή να το προχωρήσουμε και να το κάνουμε πράξη.

Πείτε μας κάποια πράγματα για την πορεία υλοποίησης αυτής της ιδέας.

Ουσιαστικά όταν ανέλαβε τα καθήκοντά του ο Δήμαρχος στην προηγούμενη θητεία του, εγκαινιάσαμε έναν τομέα μεταναστευτικής πολιτικής. Ξεκινήσαμε και με τη βοήθεια βέβαια ανθρώπων που έχουν τεχνογνωσία και είναι δραστήριοι στον ευρύτερο μεταναστευτικό χώρο, κυρίως άτομα και συλλογικότητες που κινούνται στο χώρο των μη κυβερνητικών οργανώσεων και των μεταναστευτικών ομάδων. Καταφέραμε αρχικά να καταγράψουμε τον πληθυσμό, που ήταν ένα πάρα πολύ σημαντικό βήμα για να μπορούμε να έχουμε την εικόνα των ανθρώπων, δηλαδή ποιοι ακριβώς είναι στο δήμο μας. Αυτό βέβαια παράλληλα συνέπεσε και με μία ριζική αναδιάρθρωση του «Γραφείου Αλλοδαπών», το οποίο το προηγούμενο διάστημα είχε πολλά προβλήματα και το οποίο ουσιαστικά ξηλώθηκε και ξαναστήθηκε από την αρχή. Και πραγματικά αυτή τη στιγμή μετά από τέσσερα χρόνια το Γραφείο, ως μέρος της διοικητικής λειτουργίας του δήμου σε αυτό το συγκεκριμένο αντικείμενο, λειτουργεί υποδειγματικά. Είναι δηλαδή ένα από τα ελάχιστα σε τέτοιο επίπεδο λειτουργίας σε όλη την Ελλάδα. Η συνεργασία με τους διοικητικούς υπαλλήλους και με τον προϊστάμενο ειδικά ήταν πραγματικά πολύ σημαντική, γιατί μπορούσαμε πλέον να αντλήσουμε όλα τα στοιχεία ώστε να τα αξιολογήσουμε και να τα αξιοποιήσουμε για να μπορέσουμε μετά να προβούμε σε πρωτοβουλίες ενταξιακού χαρακτήρα.

Από το Φεστιβάλ στις Γενικές Συνελεύσεις των μεταναστών κατοίκων

Ποιες ήταν αυτές οι πρωτοβουλίες και πώς τις σχεδιάσατε;

Το πρώτο και βασικό, που θεωρείται και αυτονόητο κατά τη γνώμη μου, είναι ότι αρχίσαμε μια εντατική επικοινωνία με τους ίδιους τους ανθρώπους. Βέβαια αυτό δεν ήταν εύκολο, γιατί το νομικό πλαίσιο το απέτρεπε, γιατί οι άνθρωποι που έρχονται εδώ για να εξυπηρετηθούν μέσα από μια καθαρά γραφειοκρατική-διεκπαιρευτική διαδικασία, είχαν σχέσεις απρόσωπες. Αυτό πέρασε και σε ένα άλλο στάδιο, μετά από τουλάχιστον ένα χρόνο που δημιουργήθηκε και ένα άλλο πνεύμα συνεργασίας μεταξύ των υπαλλήλων και των μεταναστών, το οποίο καταφέραμε να περάσουμε σαν νοοτροπία στους διοικητικούς υπαλλήλους, μέσα από ημερίδες που κάναμε και από μια συνεχή προσωπική επικοινωνία με τους ίδιους, προσπαθώντας να δώσουμε ένα άλλο ύφος και ένα άλλο ήθος ως προς το αντικείμενό τους. Από την άλλη μεριά ξεκινήσαμε από την πρώτη κιόλας χρονιά ένα θεσμό, μια μεγάλη γιορτή για τους μετανάστες, ένα «Φεστιβάλ εθνικών κοινοτήτων», όπως το έχουμε ονομάσει, το οποίο γίνεται κάθε Σεπτέμβρη. Αυτή η πρωτοβουλία ήταν μία αφορμή, μία ευκαιρία ώστε να βγουν περισσότερο προς τα έξω και να παρουσιάσουν στοιχεία από την κουλτούρα τους, τις μουσικές που τους αφορούν, τους χορούς τους, ιδιαίτερα στοιχεία τέχνης, τα φαγητά τους. Φέτος φτάσαμε αισίως στο τέταρτο φεστιβάλ.

Σε αυτό πλαίσιο ενταξιακού χαρακτήρα επομένως δημιουργήθηκε πιο συγκεκριμένα και το συμβούλιο μεταναστών.

Ναι, πριν από δύομισι χρόνια και μετά από μια εντατική και συστηματική όπως σας είπα επικοινωνία με το σύνολο σχεδόν των μεταναστών, βάσει του ηλεκτρονικού μητρώου που είχαμε συστήσει, καταφέραμε και συγκαλέσαμε ένα είδος γενικής συνέλευσης όλων των μεταναστών. Εκεί έγινε μία ανοιχτή συζήτηση για πρώτη φορά σε σχέση με τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι μετανάστες στην περιοχή, σε σχέση με τις ιδιαιτερότητες που έχουν, σε αυτά που θέλουν και τους απασχολούν, τι θα ήθελαν από εμάς, πώς θα μπορούσαμε να τους βοηθήσουμε κτλ. Πήραν το λόγο οι ίδιοι και καταφέραμε μέσα από αυτή τη συνέλευση να αναδείξουμε μία επιτροπή την οποία ονομάσαμε Επιτροπή Πρωτοβουλίας για τη Σύσταση του Δημοτικού Συμβουλίου Μεταναστών και βάλουμε μπροστά κάποιες πρωτοβουλίες οργανωτικού χαρακτήρα για να περάσει ως ένας άτυπος θεσμός η δυνατότητά τους να έχουν συλλογικό τρόπο έκφρασης στο δήμο.

Το κομμάτι της καταγραφής και της άντλησης στοιχείων που αναφέρατε πριν πώς το οργανώσατε;

Πολύ απλά και εύκολα. Πιστεύω ότι κάθε δήμος θα έπρεπε να έχει ξεκινήσει από εκεί, εδώ και πάρα πολύ καιρό. Ως γνωστόν τα Γραφεία Αλλοδαπών λειτουργούν πολλά χρόνια και είναι ουσιαστικά ένα σημείο διεκπεραίωσης υποθέσεων, που δίνει τη δυνατότητα, με τη καταγραφή κάθε υπόθεσης, να αναγνωριστεί ο μετανάστης με τα γενικότερα χαρακτηριστικά του, ατομικά και κοινωνικά. Εμείς πριν από τέσσερα χρόνια βρεθήκαμε σε ένα απίστευτο χαρτοβασίλειο. Δεν υπήρχε το ηλεκτρονικό σύστημα που χρησιμοποιούν τώρα όλα τα Γραφεία Αλλοδαπών. Καταφέραμε να περάσουμε ηλεκτρονικά τα στοιχεία που μας έδιναν ένα πολύ ικανοποιητικό αποτέλεσμα στατιστικά για την εικόνα των μεταναστών στην περιοχή μας. Αυτό το αρχείο το επικαιροποιήσαμε τον προηγούμενο χρόνο. Με βάση αυτό υπολογίσαμε ότι έχουμε περίπου 3.000 νόμιμους μετανάστες στην περιοχή.

Ποια ήταν τα βασικά θέματα προβληματισμού που αναδείχθηκαν από τους μετανάστες σε αυτές τις συνελεύσεις που αναφέρατε;

Αυτό που αναδεικνυόταν τότε, γιατί τώρα πιστεύω πως τα πράγματα αλλάζουν ριζικά με την κρίση που διανύουμε, ήταν κυρίως, και βεβαίως ως ένα βαθμό εξακολουθεί να είναι, το ζήτημα της αδειοδότησης και του κόστους που έχει αυτή η διαδικασία. Από την άλλη μεριά θα έλεγα ότι στο δήμο μας δεν έχουμε αντιμετωπίσει όλα αυτά τα χρόνια προβλήματα γκετοποίησης, παραβατικότητας, ούτε ιδιαίτερα προβλήματα με τη δεύτερη γενιά μεταναστών. Είναι ένας ήσυχος δήμος σε σχέση με το μεταναστευτικό πρόβλημα.

Αυτό συμβαίνει γιατί είναι μικρός ο αριθμός των μεταναστών ή γιατί είναι διαφορετική η σύνθεση τους σε σχέση με άλλους δήμους;

Το θέμα της σύνθεσης οπωσδήποτε είναι σημαντικό. Δηλαδή περίπου το 70% του συνολικού πληθυσμού προέρχεται από την αλβανική κοινότητα, οι οποίοι ως γνωστόν είναι περισσότερο ενσωματωμένοι από όλους τους άλλους. Όμως και οι άλλες εθνότητες, γιατί έχουμε μια πολύ μεγάλη διασπορά, φτάνουμε στο σημείο να μιλάμε για 61 εθνότητες, σε πολύ μικρά νούμερα κάποιες από αυτές. Στην πλειοψηφία τους όμως είναι άνθρωποι που μένουν πολλά χρόνια εδώ, έχουν τις δουλειές τους, έχουν κάνει οικογένειες, και αυτοί που έχουν αποφασίσει να μείνουν σταθερά ως κάτοικοι της περιοχής, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο έχουν σε μεγάλο βαθμό ενσωματωθεί. Δεν έχουμε δηλαδή φαινόμενα αποκλεισμών

και αυτοαποκλεισμών. Από την άλλη μεριά δεν έχουμε «περίεργες» αντιδράσεις από το ελληνικό στοιχείο ούτε «περίεργες» συμμορίες πιτσιρικάδων. Με λίγα λόγια δεν έχουμε φαινόμενα Αγίου Παντελεήμονα και Αθήνας. Και αν θέλετε, αυτός ήταν και ένας από τους λόγους που αποφασίσαμε να προχωρήσουμε σε αυτές τις δράσεις, γιατί μας έδινε αυτή τη δυνατότητα και το κλίμα που υπάρχει στην περιοχή μας. Βέβαια αντιδράσεις υπάρχουν, αυτά είναι λίγο πολύ γνωστά.

Ενταξιακή πορεία και αυτοοργάνωση των μεταναστών

Αντιδράσεις συναντήσατε από την πλευρά των μεταναστών σε αυτή την πορεία; Συνήθως υπάρχει μεγάλη επιφυλακτικότητα ως προς κάποιες πρωτοβουλίες που γίνονται από την πολιτεία. Ποια είναι η δική σας εμπειρία;

Αυτά που σας περιγράφω δεν ήταν καθόλου εύκολα. Το κλίμα που επικρατεί στο χώρο των μεταναστών είναι κυρίως απογοήτευση, επειδή για πολλά χρόνια ήταν τελείως «ανοιχτοί», χωρίς δικαιώματα και χωρίς συγκεκριμένες καλύψεις παρά μόνο με την υποχρέωση της αδειοδότησής τους, που κυρίως σημαίνει χρήμα για αυτούς αυτή η εξασφάλιση και βέβαια υπάρχει και αυτή η αίσθηση μειονεξίας απέναντι στο ελληνικό στοιχείο. Συναντήσαμε μεγάλη επιφυλακτικότητα αλλά κυρίως λόγω της προσωπικής επικοινωνίας που καταφέραμε να αναπτύξουμε, φυσικά με ένα μέρος από αυτούς σε εξατομικευμένο επίπεδο, «σπάσαμε» αυτό το κλίμα της δικής τους φοβίας απέναντι σε όλες αυτές τις πρωτοβουλίες. Πιστέψαμε σε αυτό και πραγματικά αυτοί οι οποίοι συμμετείχαν συνεχίζουν να συμμετέχουν περιμένοντας τη συνέχεια αυτής της διαδικασίας.

Μετά και από την επίσημη θεσμοθέτηση του συμβουλίου από τον Καλλικράτη τι έχει αλλάξει;

Τον τελευταίο χρόνο που άλλαξε η κυβέρνηση και περάσαμε πολύ γρήγορα σε νομοθετήματα τα οποία πλέον δίνουν τη δυνατότητα πολύ πιο ενεργούς κινητοποίησης του μεταναστευτικού πληθυσμού μας, προχωρήσαμε πολύ πιο εντατικά. Συγκεκριμένα, η τελευταία φάση αυτής της πολιτικής έχει να κάνει με την τρίμηνη κινητοποίηση των μεταναστών προκειμένου να εγγραφούν στους εκλογικούς καταλόγους, δεδομένου ότι θα ψήφιζαν πρώτη φορά στις δημοτικές εκλογές. Αυτή η προσπάθεια είχε ως αποτέλεσμα να εγγραφεί στους δημοτικούς καταλόγους το 50% των μεταναστών, όταν στο σύνολο της επικράτειας τα ποσοστά εγγραφής ήταν κάτω από 10%. Και μάλιστα ψήφισε το 95%, δηλαδή το σύνολο σχεδόν. Παράλληλα όμως με αυτή την κινητοποίηση είχαμε την πολύ καλή ευκαιρία να περάσουμε σε μία φάση αυτοοργάνωσής τους, δεδομένου ότι προετοιμάσαμε το έδαφος για τη λειτουργία του Συμβουλίου Ένταξης Μεταναστών, η οποία αυτή τη στιγμή επίκειται και είναι ανοιχτή, όπως ορίζει ο νέος νόμος. Αυτά λοιπόν έγιναν παράλληλα και καταφέραμε να οργανώσουμε το σύνολο των μεταναστευτικών ομάδων, χρησιμοποιώντας ένα εμπειρικό υπόδειγμα οργάνωσης, που μας έχει αποδώσει αυτή τη στιγμή άτυπες συλλογικότητες, με εκπροσώπηση που ακολουθήθηκε μέσα από διαδικασίες καθαρά δημοκρατικές και στηρίχθηκε στη λογική του εθνοτικού, δηλαδή πολιτισμικού, θρησκευτικού και γλωσσικού κριτηρίου.

Εκλέχθηκε κάποιος μετανάστης δημοτικός σύμβουλος στις πρόσφατες εκλογές; Είχαμε υποψήφια μια κοπέλα που ανήκει στην Αλβανική κοινότητα αλλά δεν κατάφερε να εκλεγεί. Παρ' ολ' αυτά ήταν ένα βήμα πολύ σημαντικό γιατί μας φέρνει ακόμα πιο κοντά στις

τεχνικές ενεργούς ένταξης των μεταναστών μέσα από τη συμμετοχή τους στη δημόσια ζωή.

Ο νόμος σε σχέση με τη σύσταση του συμβουλίου ένταξης είναι πολύ γενικός. Για σας που έχετε ήδη εμπειρία από ανάλογες δράσεις είναι ίσως πιο εύκολα τα πράγματα. Για άλλους δήμους όμως είναι θετικό το γεγονός ότι δεν προβλέπεται συγκεκριμένος τρόπος οργάνωσης και λειτουργίας του συμβουλίου; Πιστεύετε ότι αυτό το στοιχείο θα διευκολύνει ή θα φέρει δυσκολίες;

Σίγουρα χρειάζονται εξειδικεύσεις και κινήσεις από την πολιτική ηγεσία που να κατευθύνουν και να καθοδηγούν τη διαμόρφωση κάποιων μοντέλων για τη λειτουργία του θεσμού αλλιώς θα μείνει κενό γράμμα. Και το φοβάμαι πολύ. Δεν είναι τυχαίο δηλαδή ότι ελάχιστοι δήμοι έχουν προχωρήσει σε ένα τέτοιο επίπεδο τη διαδικασία για την ουσιαστική ένταξη των μεταναστών. Από εκεί και πέρα σίγουρα εμείς με την επικοινωνία που έχουμε αναπτύξει με τη Γενική Γραμματεία Μεταναστευτικής Πολιτικής, η οποία μας έχει βοηθήσει πάρα πολύ το τελευταίο διάστημα, προσπαθούμε να καταθέσουμε τη δική μας εμπειρία και μάλιστα κατά έναν τρόπο που θα είναι χρήσιμη και στην κεντρική διοίκηση ώστε να μπορέσει να την αξιοποιήσει μοντελοποιώντας κατά κάποιον τρόπο όλα αυτά και εντάσσοντάς τα σε μία γενικότερη κλίμακα σε όλη την επικράτεια.

Ενεργός πολιτική συμμετοχή και ένταξη

Το ζήτημα της αδειοδότησης που αναφέρατε προηγουμένως ως το κύριο θέμα που αναδείχθηκε από τους μετανάστες στη διάρκεια των συνελεύσεων είναι ένα θέμα που περιορίζεται στις ιδιαιτερότητες της συγκεκριμένης ομάδας. Πιστεύετε πως αυτό θα αλλάξει με την ευρύτερη συμμετοχή των μεταναστών στη δημόσια ζωή;

Ο σκοπός μας είναι η ένταξη. Αυτό σημαίνει πως θα πρέπει σταδιακά να εξαιρεθούν οι συμπεριφορές που λειτουργούν κάθετα και απομονώνουν. Για παράδειγμα το «Φεστιβάλ των εθνικών κοινοτήτων» δεν σημαίνει ότι είναι ένα γεγονός που αφορά μόνο τους μετανάστες της περιοχής. Είναι ανοιχτό σε όλους με συμμετοχή και των Ελλήνων. Αντίστοιχα άλλες πολιτιστικές εκδηλώσεις είναι σχεδιασμένες ώστε να αφορούν και μετανάστες. Από την άλλη μεριά πιστεύω ότι είναι κρίσιμο, και γι' αυτό και πολύ σωστά επελέγη θεσμικά η λειτουργία του Συμβουλίου Ένταξης, να συμμετέχουν οι μετανάστες με περισσότερα πολιτικά δικαιώματα, σε όλο το φάσμα της πολιτικής ζωής, όχι μόνο στις δημοτικές εκλογές αλλά και στις εθνικές εκλογές. Αυτό, όπως γίνεται παντού, είναι η διαδικασία κατά την οποία αναγνωρίζοντάς τους πλήρη δικαιώματα ως προς το ντόπιο στοιχείο, τους καθιστά και κοινωνούς και συνυπεύθυνους αλλά ουσιαστικά αυτό σημαίνει ότι εντάσσονται στη ζωή του τόπου.

Εντάσσονται αφενός αλλά τους δίνεται και η δυνατότητα καλλιέργειας πολιτικής συνείδησης σ' ένα νέο τόπο.

Προφανώς και επίσης είναι σημαντικό να καταλάβουν ότι δεν είναι φιλοξενούμενοι, απομονωμένοι κάπου και ότι όλα αυτά που συμβαίνουν γύρω τους δεν τους αφορούν. Αλλά ότι συμμετέχουν και συνδιαμορφώνουν. Βέβαια θα πρέπει να τονίσω εδώ τις δυσκολίες που υπάρχουν στο ζήτημα της πολιτικής συνειδητοποίησης των ανθρώπων και οι διαφορές επίσης είναι σημαντικές από ομάδα σε ομάδα. Οι κουλτούρες πιστεύω επηρεάζουν αποφασιστικά ως προς αυτό.

Σε ποιο στάδιο βρίσκεται η λειτουργία του θεσμού τώ ρα;

Αυτή τη στιγμή προετοιμάζουμε τη δομή της οργάνωσης και λειτουργίας του Συμβουλίου Μεταναστών, εφόσον ο νόμος το αφήνει σε μας χωρίς να ορίζει με ποιόν τρόπο θα λειτουργήσει αυτός ο νέος θεσμός, έχοντας κατά νου ότι περνάμε αυτή τη στιγμή από ένα μεταβατικό σε ένα επόμενο στάδιο που θα είναι η οριζόντια επικοινωνία και λειτουργία όλου αυτού του χώρου, όπου οι δραστηριότητες που θα αναπτύσσονται θα διαχέονται οριζόντια. Αυτό είναι πολύ σημαντικό προκειμένου να μην βρούμε μπροστά μας συνθήκες αυτοαποκλεισμού και καθετοποιημένων συμπεριφορών μεταξύ διαφορετικών εθνοτικών ομάδων.

Κλείνοντας, θα θέλαμε να μας πείτε τι είναι αυτό που, κατά τη δική σας άποψη, λειτούργησε θετικά προς την κατεύθυνση ανάπτυξης τέτοιων δράσεων από το δήμο Κορυδαλλού;

Εγώ πιστεύω πολύ στην πρωτοβουλία. Αν δεν ήταν ο Δήμαρχος να έχει αυτή την πολιτική θέση και να ρισκάρει κιόλας, κάτι που δεν είναι σύνηθες, και οπωσδήποτε η εξειδικευμένη βοήθεια από ανθρώπους που έχουν τη σχετική τεχνογνωσία για το σχεδιασμό τέτοιων πρωτοβουλιών. Για μένα λοιπόν είναι θέμα πολιτικής πρωτοβουλίας καθαρά.

Και για την ιστορία: Δήμαρχος Κορυδαλλού είναι ο **κος Σταύρος Κασιμάτης**. Ο ίδιος προέρχεται από το ΠΑΣΟΚ, όμως το ψηφοδέλιό του υποστηρίχτηκε από διαφορετικούς πολιτικούς χώρους και κυρίως από τοπικούς σχηματισμούς. Εκλέχτηκε πρόσφατα για δεύτερη συνεχή τετραετία και μάλιστα από την πρώτη Κυριακή. Φαίνεται λοιπόν ότι τα ρίσκα αποδίδουν, ενίοτε τουλάχιστον. Κάτι ακόμη: ο Δήμος διαθέτει

«Κινηματογραφικό Εργαστήριο»

με επικεφαλής τον αλβανικής καταγωγής σκηνοθέτη

κο Μπουγιάρ Αλιμάνι

, η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του οποίου επιλέχτηκε για το Φόρουμ του Φεστιβάλ Βερολίνου 2011. Και όχι, αυτές τις πληροφορίες δεν μας τις είπαν οι άνθρωποι του δήμου, τις βρήκαμε μόνοι μας ψάχνοντας στο site του Δήμου.